

mitto tühhat meest wangi woetud, ja huse
suri tükkisid ja muid sõariistu, mona ja
warra on meie väeles sagits sanud. Waen-
lase julgus lõppes wimaks foggoni otsa, ja
hirm olli nenda kängeste temma peale lan-
genud, et ta meie väe eest, kui lambakarri
põggenemas olli ja vmina keigeuhkemad liin-
nad ja keigetuggewamad kindlus sed ilma-
wastopannematta meie läitte andis. Meie
väaggi, mis mollemilt poolt waenlase was-
to käis, tungis nenda Turgirigi süddame
sisse, ja aias wimaks nende pealinnaga, Kon-
stantinopoli liggi, kus nende wallitseja as-
set peab; monni väe liik läks sest liinastiki
mõda emase, ja woitis veel monne tug-
gewa merreäartse linna ärra. Teine meie
väaggi, mis Asia Ma poolt Turgi rigi sis-
se tikkus, woitles nendasatimoti õige imme-
rahvussega, ja aias keik ümber, mis ette
juhtus, sõarvääd, tuggewad liinad ja fant-
sid; ei middagi joudnud wennema süddas-
miskud mehhed keelda eddasī ruttamast, ei
måratumad kõrged ja járskud mäedki, kust

piddi üleminnada, ja kus waensased sal-
laja warritsesid; sin liina, Ma Ma jár-
rele allandas ennast meie Keisri ja temma
väe ette, nenda et teine väaggi Europa
poolt, teine Asia poolt ülle mustamerre
teine teisele meie sõalaewade abbiga, kät
pakkusid. Waenlase südda olli mani lan-
genud, ja Turgi Keiser, kes nüüd kül tun-
dis, et ta ei sanud Jummal aegga Tem-
ma salvitud inehhe, meie sure Keisri was-
to, pallus wimaks armo. Meie armolin-
ne Keisri Herra wötiis siis ka temma pal-
vet kuulda, ja teisel Mihkli ku pával on
waenlasega üht nisugust rahhoscadust teh-
tud, mis Wennerigi au ikka suremaks tös-
tab ja waenlase jultund uhkust allandab, ning
meie rigile pealegi monda suurt fasso sadab!
Ka meie armia Ma poegi on waenlase
wasto käimas olnud; mitto pealikut, üles-
maid ja wâbhemaid meie Ma moisnikutte
soult, ning ka monni hea sadja meie ma-
mehhi, sõddisid wapraste teiste hulgas, Ma
ja merre peál, Turgi wasto. Sedda gennam